

01 IULIE
PARACLISUL
SF.DOCTORI-MUCENICI
COSMA SI DAMIAN
DE LA ROMA
CONSTANTINOPOL, 1863

ΕΤΕΡΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΤΟΥΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥΣ

ΚΟΣΜΑΝ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΝ.

ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΕΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ.

Μετὰ τὸν, Εὐλογητὸν, τὸ, Κύριε εἰσάκουσον. Ἐἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος· καὶ τὸ Τροπᾶριον Ἦχος Δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

ΤΟΥΣ ἐκ Θεοῦ παρεληφθῆτας τὴν χάριν, τοῦ ἰατροῦ εἶναι ἀναργύρως τὰς νόσους, Δαμιανὸν τὸν ἐνδοξόν καὶ θεῖον Κοσμᾶν, πάντες ἱκετεύσωμεν πρὸς αὐτοὺς ἐκβοῶντες· ῥύσασθε, Ἄναργυροι, ἀδακῆτων κινδύνων, τοῦ μετὰ πόθου πάντοτε ἡμᾶς ἀνευφημοῦντας πιστῶς καὶ γερχίροντας.

Ἀόξα. καὶ νῦν. Δεοτοχίου

Οὐ σιωπήσομεν...

Ὁ Ν'. καὶ ὁ κανὼν. Ἦχος Πλ. δ'. ἔχων Ἀκραπτιχίδα ἐν τοῖς Θεοδοκίαις.
Σεραφεῖμ.

ὠδὴ Α'. Ἀρματηλάτην Φαραώ...

Τοὺς τοῦ Θεοῦ δεδωρημένους χάριτι, πᾶσιν ἡμῖν ἀληθῶς, Δαμιανὸν θεῖον καὶ Κοσμᾶν τὸν ἑνδοξον, τῶν εὐσεβῶν στηρίγματα, Ἰατροὺς Ἀναργύρους, ὑμολογήσωμεν σήμερον, καὶ πιστῶς αὐτοὺς ἰκετεύσωμεν.

Οὶ τοῦ βυθοῦ τῶν νοσημάτων κλύδωνι τρικυμιζόμενοι, πάθεσί τε πλείστοις ἀεὶ χειμαζόμενοι, τῷ γαληνῷ προσέλθωμεν τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων λιμένι, χαίροντες σήμερον ὅπως τῶν δεινῶν λύσιν λάβωμεν.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀρεταῖς ἐδείχθητε, θεῖοι Ἀνάργυροι, Πνεύματος ἁγίου Οἶκος τε καὶ Τέμενος· πηγὴν οὖν ἀνεξάντλητον τὸν σεπτὸν τοῦτον Οἶκον, θείων ἰάσεων δεῖξτε πᾶσι, ταῖς ὑμῶν ἐπισκέψαι. Θεοδοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥΣ ΚΟΣΜ. ΚΑΙ ΔΑΜ. 31

Σκέπη γενοῦ πρὸς τὸν βυθῶ με Πάναγνε, κατολισθήσαντα, παθῶν ἀνοσιῶν, καὶ πρὸς Σὲ τὴν εὐσπλαγχνον, τὴν Θεοτόκον Δέσποιναν, καταφεύγοντα πίστει, καὶ σὺ βοῶντα ἐν δάκρυσιν σῶσόν με, Ἄγνη, ἱκεσίαις σου.

ὠδὴ Γ'. Οὐρανίας Ἀψίδος...

Αναργύρων τῶν θείων σεπτῆ Δυὰς λάμψεσι, σὺ καταυγασθεῖσα τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας ῥῦσαι, εὐχαίς σου, κινδύνων καὶ τῆ αἴγλης φαιδρυνον θείων ἰάσεων.

Συνημμένοι χορείαις Ἀγγελικαῖς, Πάνσεπτοι, καὶ Θεοῦ τῷ θρόνῳ περιχαρῶς παριστάμενοι, τοὺς ὑμᾶς μέλποντας, καὶ τῆ ὑμῶν ἀντιλήψει πίστει προσπελάζοντας, δεινῶν λυτρώσατε.

Τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων τὰς ἀρρώστιας, Ἀνάργυροι πάντων τῶν προθύμως νῦν προσιόντων ὑμῖν ἰάσασθε, διασκεδάζοντες καὶ τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην, ταῖς θερμαῖς πρὸς Κύριον ὑμῶν δεήσεσι.
Θεοτοκίον.

Εὐσυμπάθητον μόνη Θεὸν Σωτῆρα κύησασα, Δέσποινα τοῦ Κόσμου, τοῦτον ἀεὶ καθικέτευε, βίον πρὸς κρείττονα τὰν ἀναήτοις μερίμναις, δεινῶς κυλινδούμενον, βαδίζειν πάντοτε.

ΠΑΙΔ

ὠδὴ Δ΄. Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον...

Απαστρέπτοντες θαύμασιν, οἱ κλεινοὶ Ἀνάργυροι, τῶν ἰάσεων, ἡμᾶς αἰγλή καταυγάζουσι, καὶ τὸ σκότος λύουσι τῶν παθῶν ἡμῶν.

Εκ Θεοῦ ἀνεδείχθητε, εὐκλεεῖς Ἀνάργυροι, ἰατροὶ παθῶν ὅθεν πάντας ἐπισκέψασθε τοὺς θερμῶς τῇ σκέπῃ ὑμῶν προστρέχοντας.

Ρῶσιν θείαν μοι βράβευσον, καὶ τῶν λυπηρῶν τὴν ἀνάψυξιν, ὦ Δυὰς ἀειμακάριστε, Ἀναργύρων θείων, ταῖς προσβείαις σου.
Θεοτοκίον.

Ρῶσιν ἄνοσον δίδου μοι, καὶ πάθη ἀνίατα καταπράυνον,
 ἐσπλαχνίας τῆ μοτώσει σου, ὡς Θεὸν τεκοῦσα ἀπειρόγαμε.
 ὠδὴ Ε΄. Ἴνα τί με ἀπόσω...

Ταῖς σεπταῖς λαμπηδόσι, σαφῶς δαδουχούμενοι πάντας
 φωτίζετε, παθῶν καὶ δαιμόνων καὶ κινδύνων τὸ σκότος διώκον-
 τες, καὶ τὴν ῥῶσιν πᾶσιν, ὑμῖν τοῖς πίστει τε καὶ πόθῳ προ-
 σιοῦσι, δωρεῖσθε, Ἀνάργυροι.

Τοῖς νοσοῦσι τὴν ῥῶσιν, παθῶν καὶ κινδύνων τὴν ἀπολύ-
 τρωσιν, ἐπιχορηγοῦντες ἀναργύρως, Ἀνάργυροι ἔνδοξοι, ὤφθη-
 τε προστάται μετὰ Θεὸν, τοῖς εὐσεβέσιν, ἀντιλήπτορές τε καὶ
 πρόμαχοι.

Ως θεόρρυθτοι βρύσεις, τοῖς Πιστοῖς πηγάζετε ὕδωρ ἰάσεων,
 τῆς ψυχῆς τὰς νόσους καὶ τοῦ σώματος παύοντες, Ἅγιοι, διό
 καὶ τῶν πίστει ὑμᾶς τιμώντων ἀσθενείας καὶ τὰ πάθη, λιταῖς
 ἡμῶν πλύνατε. Θεοτοχίον.

Απειρόγαμε Κόρη, Χερουβείμ ὑπερτέραν εἰδώς σε, Πάν
 σεμνε, τῆς ψυχῆς μου πάθη, τὰ δυσώδη θεράπευσον δέομαι,
 καὶ πυρός με ῥῦσαι τοῦ φοβεροῦ, σαῖς ἰκεσίαις, καὶ πρὸς βίον
 ὁδήγησον ἀφθαρτον.

ὠδὴ ΣΤ'. Ἰλάσθητί μοι.

Κοσμᾶς καὶ Δαμιανός, οἱ τῶν βροτῶν ἀντιλήπτορες, καὶ εὐεργέται σεπτοί, πιστῶς εὐφημήσθωσαν ἱεροῖς ἐν ἄσμασι· καὶ γὰρ ἀεννάως ἀναργύρως θεραπεύουσιν.

Αμπέλου τῆς νοητοῦ, ὡς ὄντες θεῖα βλαστήματα, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν οἶνον ἐνσταλάξατε πληροῦντες Ἀνάργυροι, τοὺς ἐν κατηφία, εὐφροσύνης τε καὶ τέρψεως.

Τὰ θράση τῶν δυσμενῶν καὶ τῶν παθῶν τὰ μιάσματα, ὧ Ἰατροὶ εὐκλέεις, σοφῶς ἀπελαύνοντες, ἐφαπλοῦτε ἅπασι, τοῖς ἐν τοῖς κινδύνοις, τὴν ἐπίσκεψιν, λιταῖς ὑμῶν. Θεοτοχίον.

Φωστήρων τὸν ποιητὴν καὶ παντὸς Κόσμου κυήσασα, σαρ·

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥΣ ΚΟΣΜ. ΚΑΙ ΔΑΜ.

33

κός μου τοὺς φοβεροὺς ἰάτρευσον μώλωπας, καὶ φυγῆς τὰ τραύματα, καὶ τὰς ἀμαρτίας σὺ ἐξάλειψον, Πανάχραντε.

Διάσωσον, Δυὰς σειπτή φωταγωγῶν Ἀναργύρων, ἀπὸ τῶν νόσων, κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς γεραίροντας τὴν ὑμῶν θείαν Μνήμην.

καὶ Θεοτοκίον.

Ἄχραντε.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει. Εἶτα τὸ Κοντάκιον. Ἦχος Β'.

Οὶ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἱατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλλετε, τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον Ἦχος Δ'.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχος. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου. . . .

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητάς αὐτοῦ κτλ. (Ζήτει Νοεμβρ. 1).

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀναργύρων Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με. Καὶ τὸ προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολην εἰσοικίσασα ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, ξυνωρίς ἢ πάνσεπτος, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ ἀοίδιμοι, ὡς μαστοὶ προχέουσι τῶν θαυμάτων ρεῖθρα, καὶ τὴν φλόγα τῶν παθῶν ἡμῶν πίστει δροσίζουσιν, ἀχρύσως τὴν ῥῶσιν δωρούμενοι, καὶ βρώμασιν ἐκτρέφουσι θείοις τοὺς πιστοὺς τῶν ἰάσεων· ἅπαντες οὖν τούτους ὑμνήσωμεν πιστῶς καὶ εὐσεβῶς, χαρμονικοῖς μελωδήμασιν, ὡς Θεοῦ θεράποντας.

Τὸ, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κτλ.

ὠδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας...

Αναργύρων τῶν θείων, τὴν πανίερον Μνήμην Πιστοὶ γεραιρόντες, δεόμεθα τῆς θείας αὐτῶν ἐπαπολαῦσαι, ἀρρώγησ τε καὶ χάριτος, καὶ οἱ νοσοῦντες δεινῶς ταχείας ὑγείας.

5.

34

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ.

Ρωστικῇ τοῦ πανσέπτου Πνεύματος τῇ χάριτι ἐνδυναμούμενοι, τὴν ῥῶσιν ἀσθενοῦσι, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανὲ συμπαθῶς χορηγήσατε, καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς δωρήσασθε ὑγείαν.

Τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων ὁ Νχὸς ὠραιώθη πολλοῖς ἐν θαύμασιν, ἐν ᾧ τῶν προσιόντων ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι, αἱ ἀσθένειαι παύουσι, καὶ τῶν δαιμόνων φρικτὰ ἐπήρεια ἡττῶνται.
Θοετοκίον.

Εὐσπλαχνία σου λύσον, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου καὶ ψυχικῶν μολυσμῶν, συνδέουσα στοργῇ με, Θεοῦ τοῦ γεννηθέντος, ἐκ νηδύος σου, Ἄχραντε, καὶ ταῖς θερμαῖς σου λιταῖς, οἰκτειρόν με καὶ σῶσον.

ὠδὴ Η΄. Τὸν Βασιλέα.

Υμνοὶς ἐνθέοις τὴν φωτοφόρον Δυάδα, ἀνυμνήσωμεν ἀπαύστως, βοῶντες· φωτισμοῦ τοῦ θείου μετάδος ἡμῖν πᾶσιν.

Ρώμην ὑγείας τῆς ψυχῆς ἐμποιοῦντες, τοῖς Πιστοῖς, καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθε πάθη, τῇ δεήσει ὑμῶν, καὶ ἀσθενείας.

Δυὰς ἡ θεία ἐν Οὐρανῷ θείας δόξης ἐντροφῶσα, τοῖς προστρέχουσι πίστει, αὐτῆς τῇ Εἰκόνι ἰάσεις δαψιλεύει.

Θεοτοκίον.

Νόσων παντοίων, ἐπιβουλῶν καὶ κινδύνων, τὸν σὸν δοῦλον καὶ παθῶν ἐξελοῦ με, Δέσποινα, λιταῖς σου, ἵνα σε μακαρίζω.

ὠδὴ Θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Τοὺς ἐν ἀνάγκαις πάντας καὶ ἐν ἀσθενείαις, ὡς Ἴατροὶ τῶν νοσοῦντων σωτήριοι, λιταῖς ὑμῶν ταῖς ἀγίαις κινδύνων ῥύσασθε.

Δυάδα τὴν ἀγίαν, πᾶσι χορηγοῦσαν, εὐχαῖς αὐτῆς, τὰς ἰάσεις καὶ χάριτας, ὑμνολογήσωμεν πόθῳ καὶ μακαρίσωμεν.

Πρεσβείαις ὑμῶν θεαῖς, νόσων καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ δαιμόνων λυτρίσασθε, Δαμιανὲ καὶ Κοσμᾶ, Ἀνάργυροι ἐνδόξοι.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, νόσων παντοίων, δεινῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς σὲ τιμῶντας διάσωσον, ταῖς πρεσβείαις σου.

Τὸ ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ πρότα Μεγαλυνάρια

Ανύστακτον, Ἀνάργυροι, τῆς ψυχῆς, ἔχοντες τὸ ὄμμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν ἐντολῶν, πάντας τοὺς ὑπιοῦντας δειναῖς ἐν ἀσθενείαις, πρὸς εὐρωστίαν ὄντως αὐτοὺς ἐγείρατε.

Ως ὄντες, Ἀνάργυροι Ἴατροί, ἀμπέλου τῆς θείας, βλαστοὶ ὄντως ἀειθαλεῖς, οἶνον ἰαμάτων, κεράννυτε νοσοῦσι, καὶ εὐφροσύνης πάντα Κόσμον πληρώσατε.

Θεότητος δόξη, ὦ Ἴατροί, καταγλαισθέντες, τὴν ψυχὴν μου τὴν ἀλαμπῆ, καταφωτισθῆναι ποιήσατε, ὡς θεῖαι τῶν ἀσθενῶν σωτῆρες, ταῖς θεαῖς λάμψετε.

καὶ Θεοτοκίον **Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων.**

Τρισάγιον. Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, ἦχος Πλ, Δ'.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί...

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει ὡς ἔθος.

Ἐν τῇ Ἀπολύσει, καὶ τῇ προσκυνήσει τῆς ἁγίας Εἰκόνης, ψάλλομεν τὸ παρὸν.

Προσόμοιον ἦχος Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σε νεκρόν.

Δεῦτε ὀρθοδόξων ἢ πληθὺς, δεῦτε εὐσεβούντων ὁ δῆμος ἀνευφημήσωμεν, τοὺς σεπτοὺς Ἀκέστορας, τοὺς ἀναργύρους ἀεὶ, τοῖς νοσοῦσι τὴν ἴασιν, παθῶν σωτηρίαν, εὐσπλάγχυνος παρέχοντες, καὶ λύσιν τῶν δυσχερῶν, πάντων τοὺς μεγίστους προστάτας, πάντων βοηθοὺς μετὰ Κτίστην, πάντων ἀντιλήπτορας Θεόφρονας.